

Ο ΑΓΙΟΡΕΪΤΗΣ

Τριμηνιαία έκδοσις
ὀρθοδόξου μαρτυρίας

ΕΤΟΣ Θ'

Μάρτιος 1987

Ἀρ. Φύλλου 37

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΕΠΑΝΑΛΑΜΒΑΝΕΤΑΙ . . .

(Πατριαρχικαὶ ἐξαρχίαι καὶ Ἀγιορειτικὴ ὁμολογία)

Ἡ ἐπὶ χίλια καὶ πλέον ἔτη ἡνωμένη Ἀγιορειτικὴ ἀδελφότης, ἡ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ Ποτηρίου κοινωνοῦσα καὶ περίεξ τοῦ αὐτοῦ Θυσιαστηρίου εὐφραινόμενη καὶ τὰς εὐχὰς τῆς τῷ Θεῷ ἀναπέμπουσα, διὰ τῆς ἡμερολογιακῆς καινοτομίας, ὃ ἐστὶ διὰ τῆς ἀπαρχῆς τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, διησπάσθη εἰς δύο ἀντιμαχόμενα μέχρι τῆς σήμερον μέτωπα!

Οἱ ἀντιδράσαντες, τὸ κατ' ἀρχάς, ἦσαν σύμπαντες σχεδὸν οἱ Ἀγιορεῖται πατέρες! Ὀλίγον ὁμως κατ' ὀλίγον ὁ πρῶτος ζῆλος ἐψύγετο καὶ οἱ ποικίλοι πλόκαμοι τῆς φιλαυτίας καὶ φιλοδοξίας ἤρχισαν νὰ συμπνίγουν τὸν ἀνατείλαντα ὠραῖον ἄσταχυν τῆς καλῆς ὁμολογίας. Πρῶτον οἱ Ἱεροκοινοτικοὶ καὶ δεῦτερον οἱ ἡγούμενοι καὶ προϊστάμενοι τῶν Ἱ. Μονῶν, ἀντιληφθέντες ὅτι πᾶσα ἐμμονὴ εἰς τὴν ἀντίδρασιν θὰ εἶχε ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ἐκπτώσιν ἐκ τοῦ ἀξιώματός των, ἤρχισαν νὰ ὑποχωροῦν προοδευτικῶς εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς καινοτομίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κων(σταντινουπόλεως), ἡ ὁποία τῇ συνεργείᾳ τῆς Πολιτείας, ὃ ἐστὶ τῆς θύλας, ἠθέλησε νὰ φέρῃ εἰς πέρας τὸ ἀνόσιον ἔργον τῆς.

Ἐνα ἀπὸ τὰ μέσα ποὺ ἐχρησιμοποιήθησαν ὑπὸ τοῦ Φαναρίου πρὸς ἐκφοβισμόν καὶ διασκορπισμόν τῶν ἀπλῶν Μοναχῶν ποὺ ἐπεθύμουν νὰ θαδίσουν τὴν ὁδὸν τῶν Πατέρων των ἦτο καὶ ἡ ἀποστολὴ Ἐξαρχιῶν εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος. Δι' αὐτῶν ἐπετυγχάνετο ἡ συνεργασία τῶν χλιαρῶν καὶ ριψάσπιδων μετὰ τῶν Πατριαρχικῶν διὰ μίαν ἐπιτυχεστέραν καὶ πλέον συντονισμένην καταστολὴν τοῦ κινήματος τῆς εὐσεβείας, τὸ ποῖον ἤδη ἀπὸ τὴν ἀρχὴν του ἤρχισε ν' ἀποδίδῃ ἀγλαοὺς τοὺς καρπούς.

Τὸ σπάνιον κείμενον ποὺ ἀκολουθεῖ ἀποδίδει μετὰ πολλῆς ἐναργείας τὴν ἀλήθειαν τῶν λόγων μας. Γραμμένο ἐν εἵδει ἀναφορᾶς πρὸς τὸν Οἰκ. πατριάρχην, ἀπὸ τὸν πρῶτον ἐν Ἀγίῳ Ὄρει ἑξαρχὸν τοῦ (1927); τὸν ἐπίσκοπον Μαρωνείας Ἀνθιμον, μεταφέρει τὸν ἀναγνώστην του εἰς τὰς ὥρας ἐκεῖνας ἡμέρας, ὅπου ὁ ἱερὸς Ἀθῶς ὡς ψυχὴ μία ἐβροντοφώνησε τὸ **ὅχι** εἰς τοὺς καινοτόμους ποιμένας του.

Εἰς αὐτὸ τὸ **ὅχι** ὀφείλεται ἐν πολλοῖς ἡ ἀναστολὴ τοῦ ρεύματος τῶν καινοτομιῶν καὶ κακοδοξιῶν, αἱ ὁποῖαι προγραμματισθεῖσαι ὑπὸ τοῦ Φα-

ναρίου (ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν κακοδόξων τῆς Δύσεως) θὰ ἐκάλυπτον ὁλόκληρον τὸν ὀρθόδοξον χῶρον πρὸ ἱκανοῦ χρόνου. Θὰ εἶχομεν δηλαδὴ τὰ σημερινὰ γεγονότα ἤδη ἀπὸ τὴν ἐποχὴν τοῦ 1930-35 περίπου.

Θὰ συνεχίσωμεν ὁμως τὴν κριτικὴν μας, ἐν συνδυασμῷ μὲ τὰ σύγχρονα γεγονότα, μετὰ τὴν παράθεσιν τοῦ Ἐξαρχικοῦ κειμένου.

Παναγιώτατε Δέσποτα
Ἐντολὴ περὶ τῆς Ἐξαρχικῆς,
ἀποστολῆς.

Ἐχω ὑπ' ὄψει σεπτὸν Πατριαρχικὸν γράμμα ὑπ' ἀριθμ. 182 τῆς 1.2.ἔ.ἔ. (= 1927) δι' οὗ ἀνακοινούται μοι ἡ Συνοδικὴ ἀπόφασις περὶ μεταβάσεώς μου ἐξαρχικῶς εἰς Ἅγιον Ὄρος.

Σκοπὸς τῆς Ἐξαρχικῆς ἀποστολῆς.

Σκοπὸς τῆς προκειμένης Ἐξαρχικῆς ἀποστολῆς ὀρίζεται, ἵνα παράσχῃ εἰς τοὺς ἐν Ἀγίῳ Ὄρει, συμφώνως ταῖς Πατριαρχικαῖς ὁδηγίαις, τὰς προσηκούσας ἐκ μέρους τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας συστάσεις, συμβουλὰς καὶ ἐντολὰς, κυρίως μὲν περὶ τῆς ἐφαρμογῆς καὶ ἐν Ἀγίῳ Ὄρει τῆς περὶ ἡμερολογίου ἀποφάσεως τῆς Μ. Ἐκκλησίας, ὡς δὲ ἐξάγεται καὶ ἐκ τῆς ἐγκλείστως ἀποσταλείσης ἐν ἀντιγράφῳ ἐκθέσεως τῆς ἐπὶ τούτῳ Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ὑπ' ἡμερομ. 22.11.1926, καὶ περὶ τοῦ κανονικοῦ ἐν ταῖς ἱεραῖς ἀκολουθίαις **μνημοσύνοῦ** τοῦ ὀνόματος τῆς Ὑμετέρας Θειοτάτης Παναγιότητος καὶ περὶ τοῦ Συλλόγου τῶν αὐτοκαλουμένων **Ζηλωτῶν Μοναχῶν**.

Ἀφίξις καὶ περιοδεία ἐν Ἀγίῳ Ὄρει

Πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς προκειμένης Ἐξαρχικῆς ἀποστολῆς μου, ἔφθασα εἰς Ἅγιον Ὄρος τῆς 18 Μαρτίου 1927, διαμεῖνας δὲ αὐτόθι 24 ἡμέρας περιώδευσα τὰς ἐξῆς 18 Ἱ. Μονάς...

Ὅποια ἡ σημερινὴ κατάστασις τοῦ Ἀγίου Ὄρους ἀναφορικῶς πρὸς τὴν ἀποστολὴν μου, ὁποῖαι αἱ γενόμεναι ἐνέργειαι συμφώνως ταῖς δοθείσαις μοι Πατριαρχικαῖς ὁδηγίαις, ὁποῖαι αἱ ἀποφάσεις καὶ σκέψεις τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος καὶ αἱ σχετικαὶ

κρίσεις καὶ σκέψεις μου περὶ πάντων τούτων ἐκτί-
θῃμι ἐν συνόψει τὰ ἑξῆς:

Ἡ ἐν Ἀγίῳ Ὁρει δημιουργηθεῖσα κα- τάστασις ἐξ ἀφορμῆς τῆς περὶ ἡμερολο- γίου ἀποφάσεως τῆς Μ. Ἐκκλησίας

Οἱ ἐν Ἀγ. Ὁρει ἐγκαταβιούντες Πατέρες καὶ
Μοναχοί, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὴν ἱστορίαν αὐτοῦ, φρο-
νοῦσιν ἀδιστακτικῶς (καὶ δικαίως) ὅτι ὁ Ἀθως ὑ-
πῆρξε μέχρι τοῦδε ἀκρόπολις καὶ θεματοφύλαξ τῆς
Ὁρθοδοξίας καὶ ἀγρυπνος φρουρὸς τῆς ἀκεραίας
καὶ ἀπαρεγκλίτου τηρήσεως τῶν Ἱερῶν Κανόνων
καὶ Ἐκκλησιαστικῶν Παραδόσεων, ἐμφοροῦνται δὲ
καὶ ὑπὸ τῆς φιλοτίμου καὶ ἐπαινετῆς διαθέσεως, ὅ-
πως καὶ τὸ παρὸν τυγχάνῃ ἐφάμιλλον καὶ ἀντάξιον
τοῦ παρελθόντος τοῦ Ἀγίου Ὁρους. Ἐπειδὴ δὲ ἡ
περὶ ἡμερολογίου ἀπόφασις τῆς Μ. Ἐκκλησίας, πα-
ρεξηγηθεῖσα, ἐχαρκτηρίσθη ὡς καινοτομία, ἐπι-
θληθεῖσα μάλιστα εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ὑπὸ τῆς Πο-
λιτείας, καθ' ὅσον ἐνομίσθη ὅτι διὰ ταύτης ἐγκα-
ταλειμπάνεται τὸ Πάτριον Ἰουλιανὸν ἡμερολόγιον,
προσλαμβάνεται δὲ καὶ τίθεται εἰς ἐφαρμογὴν τὸ
ὑπὸ τῶν Ἱερῶν Συνόδων καταδικασθὲν Γρηγορια-
νόν, θίγεται δὲ οὕτω καὶ τὸ Ἑορτολόγιον τῆς Ἐκ-
κλησίας καὶ δὴ ὁ περὶ τοῦ Πάσχα Κανὼν τῆς ἐν Νι-
καίᾳ Α' Οἰκ. Συνόδου, διὰ τοῦτο, ἀφ' ἐνὸς μὲν πο-
λὺ κακῶς ἤχησεν αὕτη παρὰ τοῖς πλείστοις τῶν
Ἀγιορείτων καὶ προκάλεσε δυσμενέστατα σχόλια
κατὰ τῆς Μ. Ἐκκλησίας, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἐσχηματί-
σθη ἡ γνώμη ὅτι δὲν δύναται οὔτε πρέπει νὰ γίνῃ
ἀποδεκτὴ καὶ τεθῇ εἰς ἐφαρμογὴν ἐν Ἀγ. Ὁρει ἡ
προκειμένη ἀπόφασις τῆς Μ. Ἐκκλησίας, πρὸς ἀ-
ποτροπὴν τῆς ὁποίας ἄλλοι μὲν πρόθυμοι εἶναι, ἄλ-
λοι δὲ καὶ εὐχονται τὴν εὐκαιρίαν ἵνα μαρτυρήσω-
σιν.

Ἐντεῦθεν ἡ Ἱερὰ Κοινότης τοῦ ἔτους 1924 ἤμα
τῇ παραλαβῇ τῆς περὶ ἡμερολογίου Πατριαρχικῆς
Ἐγκυκλίου τοῦ ἀειμνήστου πατριάρχου Γρηγορίου,
ἔχουσα ὑπ' ὄψει τὴν σχηματισθεῖσαν ἥδη γνώμην,
ἡ δυναμένη ἔνεκα ταύτης νὰ συμμορφωθῇ ἀμέσως
πρὸς τὴν Πατριαρχικὴν Ἐγκύκλιον, καὶ συμφώνως
πρὸς ταύτην διατάξῃ καὶ ἐνεργήσῃ τὰ δέοντα, ἐ-
θεώρησεν ἀναγκαῖον ἵνα ζητήσῃ τὴν γνώμην τῶν
εἰκοσιν Ἱερῶν Μονῶν.

Ἐξ αὐτῶν αἱ 15 ἀπεφάνθησαν κατὰ τῆς ἀπο-
δοχῆς τῆς ἡμερολογιακῆς διαρρυθμίσεως, αἱ δὲ
λοιπαὶ 5 ὑπὲρ αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ τῶν τεσσάρων ἐξ
αὐτῶν αἱ γνώμαι ἦσαν ὑπὸ αἵρεσιν ἐντεῦθεν καὶ
μέχρι τὴν σήμερον αἱ 19 Μοναὶ στερρῶς ἀντέχονται
τοῦ Πατρίου Ἰουλιανοῦ ἡμερολογίου, μόνῃ δὲ ἡ Ἱ.
Μονὴ Βατοπεδίου συνεμορφώθη καὶ ἐξακολουθεῖ
ἔκτοτε τηροῦσα τὴν περὶ ἡμερολογίου ἀπόφασιν τῆς
Μ. Ἐκκλησίας. Συνεπεία τῆς τοιαύτης ἐν Ἀγίῳ
Ὁρει κρατούσης γνώμης καὶ πεποιθήσεως, ἡ Ἱ.
Κοινότης εἰς οὐδεμίαν μέχρι τοῦδε προέβη ἐνέργει-
αν ἐξ ἀφορμῆς τῶν περὶ ἡμερολογίου Πατριαρχι-
κῶν Ἐγκυκλίων. Ἐτῆρι δὲ σιγῇ εἰς ὅλα τὰ Πα-
τριαρχικὰ γράμματα φρονοῦσα, ὅτι ἡ αὐστηρῶς
οὐδετέρᾳ αὕτη στάσις ἐν τῷ ἡμερολογιακῷ ζητή-
ματι, δι' ἧς, ἀνεξαρτήτως τῆς ἀντιλήψεως τῶν Ἱ.

Μονῶν, οὔτε πολεμεῖ, οὔτε υπεραμύνεται τινος, καὶ
ἦν χαρακτηρίζει ὡς ἀφογον, εἶναι ἡ μόνῃ ὑπὸ τὰς
παρούσας συνθήκας ἐνδεδειγμένη. Ἀναγνωρίζει
μὲν ὅτι αὕτη περιέχει ἀφορμὴν λύπης τῇ Μ. Ἐκκλη-
σίᾳ, συγχρόνως ὅμως φρονεῖ ἀδιστακτικῶς ὅτι διὰ
ἀφορος καὶ ἀλλοία αὐτῆς πολιτεία, θέλει συντελέσει
εἰς πλήρη ἀναστάτῳσιν τοῦ Ἀγ. Ὁρους καὶ θέλει
ἀφεύκτως προξενήσῃ θύελλαν μεγίστην μετὰ κα-
ταστρεπτικῶν συνεπειῶν, ὅπερ πάντως θέλει προ-
καλέσει μεγαλυτέραν τὴν λύπην τῆς Μ. Ἐκκλη-
σίας.

Οὕτως εἶχον τὰ πράγματα ὅτε ἀνεγνώσθη ἡ
δημοσιευθεῖσα ἐν τῇ ἐφημερίδι τῶν Ἀθηνῶν «Ε-
λευθερον Βῆμα» τῆς 2.8.1926 συνέντευξις τῆς Ὑμ. Θ.
Παναγιότητος, ἐν ἣ χαρακτηρίζεται ὁ Ὠριγένης
ὡς εὐσεβέστατος, θεωρεῖται δὲ φρονοῦσα αὕτη ὅτι
δηθεν οὐδὲν οὐσιῶδες διαχωρίζει τὴν Μ. Ἐκκλη-
σίαν ἀπὸ τῆς Παπικῆς καὶ Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλη-
σίας, διὸ καὶ υπεραμύνεται τῆς μετ' αὐτῶν ἐνώσε-
ως. Ἡ συνέντευξις δὲ αὕτη ὡς καὶ αἱ ἐν τῷ «Κήρυ-
κτι» ἐπὶ Μητροπολίτου Ἀθηνῶν Μελετίου δημοσιευ-
θεῖσαι γνῶμαι τῆς Ὑμ. Θ. Παναγιότητος ἐν τῇ Ἱ.
Μητροπόλει Νικαίας διατελούσης τότε, περὶ δια-
φόρων ἐπιβαλλομένων μεταρρυθμίσεων ἐν τῇ Ἐκ-
κλησίᾳ καὶ τῷ Κλήρῳ, καὶ ἰδίᾳ αἱ κατὰ τῶν Μονα-
χῶν καὶ τοῦ Μοναχισμοῦ διατυπούμεναι σκέψεις,
ἔδωκαν ἀφορμὴν εἰς δημοσίευσιν ἐν τῇ ἐφημερίδι
«Σκρίπ» διαφόρων ἄρθρων, καθαπτομένων τοῦ προ-
σώπου τῆς Ὑμ. Θ. Παναγιότητος, ὡς ὠριγενίζον-
τος καὶ νεωτεριστοῦ. Ταῦτα δὲ πάντα ὡς καὶ τὸ ὑ-
πὸ τοῦ Οἰκ. Πατριαρχείου ἐκπονηθὲν διάγραμμα
τῶν θεμάτων περὶ τὰ ὁποῖα θέλει ἀσχοληθῇ ἡ με-
λουσα Οἰκ. Σύνοδος, ἔχοντες ἐν χερσὶ καὶ δεικνύ-
οντες, καὶ ἐπὶ τῇ θάσει αὐτῶν κατηχοῦντες τοὺς ἐν
Ἀγ. Ὁρει αἱ ἐπὶ τούτῳ αὐτόθι ἀπεσταλμένοι τρεῖς
ἀντιπρόσωποι τοῦ ἐν Ἀθήναις Συλλόγου οὗ
τῶν Ὁρθόδοξων, τοσοῦτον συνετέλεσαν εἰς τὴν
ἐξαψιν τῶν πνευμάτων καὶ τὴν ἀνάφλεξιν
καθ' ἅπασαν τὴν περιοχὴν τοῦ Ἀγίου Ὁρους, ὥστε
ἐπετεύχθη ἀφ' ἐνὸς μὲν νὰ συμπηχθῇ ὁ Συλλό-
γος τῶν Ζηλωτῶν Μοναχῶν, ὅστις ὅστις
προέβη εἰς τὴν σύνταξιν καὶ ἰδίου Καταστατικοῦ
χάρτου φέροντος τὰς ὑπογραφὰς ὑπὲρ 300
ἱερομονάχων καὶ μοναχῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ
παύσῃ τὸ μνημόσυνον τοῦ σεπτοῦ νόματος
τῆς Ὑμ. Παναγιότητος, οὐ μόνον ἐν πολ-
λαῖς Σκήταις καὶ Κελλίαις ἀλλὰ καὶ ἐν τισὶ Ἱεραῖς
Μοναῖς.

Ἡ τοιαύτη δὲ κατάστασις ἐν Ἀγίῳ Ὁρει ἤρ-
χισεν ἔκτοτε συστηματικῶς νὰ ἀναρριπίζεται καὶ
ποδαιλίζεται ὄχι μόνον διὰ συνεχῶν δημοσιευ-
τῶν ἐν διαφόροις ἐφημερίσιν τῶν Ἀθηνῶν, ἰδίᾳ δὲ
τοῦ «Σκρίπ», ὑπὸ διαφόρων καὶ ἰδίᾳ ὑπὸ τοῦ Συλ-
λόγου τῶν Ὁρθοδόξων, ἀλλὰ καὶ δι' ἐκδόσεων φυλ-
λαδίων ὑπὸ Ἀγιορείτων, ὡς π.χ. «Κέντρα τῆς ἀγίας
ἡμῶν Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας» ὑπὸ μοναχοῦ Ἀρσε-
νίου Κοττίε, «Φωνὴ ἐξ Ἀγίου Ὁρους διὰ τὴν προ-
σεχὴ Σύνοδον» ὑπὸ μοναχοῦ Δανιὴλ Ἀγιορείτου,
«Ἡ Ἀγκυρα τῆς Ὁρθοδοξίας» ὑπὸ τοῦ Συνδέσμου
τῶν Ζηλωτῶν Ἀγιορείτων Μοναχῶν, κλπ.

Ἀποφάσεις καὶ ἐνέργειαι τῆς Ἱ. Κοινότητος

Ἡ τοιαύτη κατάστασις τοῦ Ἀγίου Ὁρους ἀπετέλεσεν ἐν ἐπανειλημμέναις Συνεδρίαις τῆς Ἱ. Κοινότητος ἀντικείμενον ἐμβριθοῦς σκέψεως, ὡς ἐξαγεται ἐκ τῶν Πρακτικῶν αὐτῆς. Τὰ ληφθέντα ὑπ' αὐτῆς σχετικά μέτρα εἰσὶν ἐν συνόψει τὰ ἑξῆς: α'. Ἀπέλυσεν αὕτη ἐγκύκλιον προτρεπτικὴν συνιστάσα τὸ κανονικὸν μνημόσυνον τοῦ Οἴκ. Πατριάρχου καὶ τὴν διάλυσιν τοῦ Συνδέσμου τῶν Ζηλωτῶν. Ἡ ἐγκύκλιος αὕτη ἀπέβη ἀνευ ἀποτελέσματος, διὸ καὶ μετὰ παρέλευσιν μηνῶν τινῶν ἀπέλυσεν καὶ δευτέραν τοιαύτην αὐστηροτέραν, ἀλλὰ καὶ αὕτη ἀπέβη εἰς μάτην διὰ τὰ πλείστα τῶν ἐξαρτημάτων, ἐπετεύχθη δὲ μόνον ἡ ἐπιβολὴ τοῦ κανονικοῦ μνημοσύνου ἐν ταῖς Ἱ. Μοναῖς.

Ὁμολογητέον ὅμως ὅτι καὶ τοῦτο ἐγένετο μετὰ πολλοῦ κόπου καὶ χάρις εἰς τὴν ἐπιθετικὴν τὴν ἐν ἱεροῦ ὄντιν, καὶ οὕτως ἤδη ἐν πάσαις ταῖς Ἱ. Μοναῖς μνημονεύεται κανονικῶς τὸ ὄνομα τῆς Ὑμ. Θ. Παναγιότητος. β'. Ἐπιθυμοῦσα ἡ Ἱ. Κοινότης νὰ περιορίσῃ τὰ κατὰ τῆς περὶ ἡμερολογίου ἀποφάσεως τῆς Μ. Ἐκκλησίας δημοσιεύματα τῶν Ἀγιορειτῶν, ἀνέθηκε τὴν μελέτην τοῦ ἀνωθι ἀναφερομένου φυλλαδίου τοῦ Μοναχοῦ Κοττέα εἰς τὸν ἀρχιγραμματέα τῆς Ἱ. Κοινότητος ἀντιπρόσωπον τῆς Μ. Λαύρας Κον. Εὐλόγιον, καὶ ἐπὶ τῇ θάσει αὕτη προέβη εἰς τὴν ἐπίσημον καταδίκην τοῦ θιβλίου ὡς αἰρετικοῦ, τὴν κατάσχεσιν αὐτοῦ καὶ τὴν καταδίκην τοῦ ἐκδότου Ἀρσενίου. Σημειωτέον, ὅτι ἔνεκα τῆς προκειμένης θιβλιοκρισίας ὁ εἰρημένος ἀρχιγραμματεὺς ἐξέπεσε τῆς μεγάλης αὐτοῦ δημοτικότητος. γ'. Ἐπιδιώκουσα αὕτη τὴν διὰ τὴν ἐν τῷ Συλλόγῳ τῶν Ζηλωτῶν προέβη εἰς τὴν κατάσχεσιν τοῦ ἀνωθι ἀναφερομένου Καταστατικοῦ αὐτοῦ, ὡς καὶ τὴν καταδίκην τῶν πρωτεργατῶν καὶ ἀρχηγῶν αὐτοῦ, ἥτοι τοῦ Μοναχοῦ Ἀρσενίου Κοττέα, Ματθαίου πνευματικοῦ, Ἀντωνίου, Ἀντίπα καὶ Ἀντωνίου.

Ἡ ἀπόφασις ὅμως αὕτη τῆς Ἱ. Κοινότητος ἐμείνεν ἀνεκτέλεστος, διότι ἡ Ἀστυνομικὴ ἀρχὴ ἠρνήθη τὴν συνδρομὴν αὐτῆς, ἡ δὲ Ἱ. Κοινότης ἠναγκάσθη νὰ ἀναβάλλῃ τὴν ἐκτέλεσιν, καθ' ὅσον ἐν τῷ μεταξύ εἶχον συγκεντρωθῇ ἐν Καρυαῖς πλείστοι ἀσκηταὶ ἐπὶ σκοπῷ νὰ ἐπιτεθῶσι κατὰ τῆς Ἀρχῆς τοῦ Τόπου. δ'. Αἱ Ἱ. Μοναὶ ἐνεργοῦσαι συμφώνως ταῖς ἀποφάσεσι τῆς Ἱ. Κοινότητος ἐπειράθησαν νὰ ἐπιβληθῶσι καὶ εἰς τὰ ἐξαρτήματα αὐτῶν, τινὲς μάλιστα προέβησαν εἰς τιμωρίαν ἱερομονάχων τινῶν, ὡς π.χ. ἡ Ἱ. Μονὴ Βατοπεδίου καταδικάσασα ἱερομόναχον τινα ἐκ τῆς Σκήτης τοῦ Ἀγίου Δημητρίου, ὡς καὶ ἡ τοῦ Ἀγ. Παύλου, τοὺς ἱερομονάχους Νεόφυτον, Διονύσιον, Παρθένιον, Ἀντώνιον καὶ Γεδεών.

Ἡ σημερινὴ κατάστασις τοῦ Ἀγ. Ὁρους κατόπιν τῶν ἐνεργειῶν τῆς Ἱ. Κοινότητος.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω καταφαίνονται αἱ ἀγαθαὶ διαθέσεις καὶ περισκεμμέναι ἐνέργειαι τῆς Ἱ.

Κοινότητος, συγχρόνως ὅμως γίνεται καταφανὲς ὅτι αὐταὶ ἔμειναν ἀτελεσφόρητοι ἐν πολλοῖς, ἵνα μὴ εἴπω ἐν πλείστοις. Ἐμφανῆ δὲ τεκμήρια τῆς προκειμένης ἀληθείας ἀποτελοῦσι τὰ ἑξῆς ἀναμφισβήτητα γεγονότα: α'. Ὅτι οἱ Ζηλωταὶ ἐξακολουθοῦσιν ὑφιστάμενοι καὶ δὴ ἐργαζόμενοι καὶ δρῶντες, ὡς γίνεται δῆλον ἐκ τῶν διαφόρων δημοσιευμάτων ἐν ταῖς ἐφημερίῃσι τῶν Ἀθηνῶν καὶ ἰδίᾳ τοῦ «Σκρίπ», ἐκ τῆς ἐκτυπώσεως λιθέλλων φυλλαδίων καὶ ἐκ τῶν ὑπ' αὐτῶν διενεργουμένων ποικίλων ἐπεισοδίων ἐν τῇ Ἀθῆναις, Θεσσαλονίκῃ καὶ ἀλλαχοῦ. β'. ὅτι οἱ ἐρημίται πνευματικοὶ ἐξακολουθοῦσιν ὠρυόμενοι κατὰ τῶν καλυμμένων νεοημερολογιτῶν καὶ ἐκπέμποντες μύδρους κατὰ πάντων καὶ διεγείροντες διὰ γραμμάτων τοὺς ἀνὰ τὰς ἐπαρχίας τοῦ Κράτους χριστιανούς. γ'. ὅτι ἐν ἱκανοῖς τῶν ἐξαρτημάτων τῶν Ἱ. Μονῶν ἐξακολουθεῖ νὰ μὴ ἐκτελῇται τὸ κανονικὸν μνημόσυνον τοῦ Οἴκ. Πατριάρχου. δ'. ὅτι οἱ ἐξ αὐτῆς τῆς παραλείψεως τοῦ κανονικοῦ μνημοσύνου τοῦ ὀνόματος τῆς Ὑμ. Θ. Παναγιότητος τιμωρηθέντες διὰ προσωρινῆς ἀργίας ἱερεῖς δὲν συμμορφώθησαν ἀλλ' ἐξακολουθοῦσι λειτουργοῦντες καὶ χλευάζοντες οὕτω τὴν Ἱ. Κοινότητα.

Ἡ κατάστασις αὕτη τοῦ Ἀγ. Ὁρους ἐπεδεινώθη ἐτι μᾶλλον, ὅτε κατόπιν τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐκκλησίας, τῆς Πολιτείας καὶ τῆς Ἱ. Κοινότητος ἤρχισαν νὰ ἀποστέλλωνται αὐτόσε ἐν Κυβερνητικῇ συνοδείᾳ πάντες οἱ ἐν Ἀθῆναις, Θεσσαλονίκῃ καὶ ἀλλαχοῦ πρωτεργαταὶ τῶν γνωστῶν σκηνῶν καὶ ἐπεισοδίων. ε'. ὅτι ἡ γενομένη διόρθωσις τοῦ ἡμερολογίου ἐξακολουθεῖ νὰ θεωρῇται ὑπὸ τῶν πλείστων ἐν ταῖς Ἱ. Μοναῖς — ἐξαιρέσει τῆς Ἱ. Μονῆς Βατοπεδίου — καὶ τοῖς ἐξαρτήμασιν αὐτῶν ὡς καινοτομία, οἱ δὲ συμμορφούμενοι πρὸς τὴν σχετικὴν ἀπόφασιν τῆς Μ. Ἐκκλησίας νὰ χαρακτηρίζωνται ὡς αἰρετικοί. Ἐντεῦθεν καὶ ἔπαυσεν πλέον ἡ θρησκευτικὴ ἐπικοινωνία μετὰ τῆς Ἱ. Μονῆς Βατοπεδίου. Ἐντεῦθεν καὶ πολλοὶ ἀποφεύγουσι νὰ παραβῶσι τὰ ἐπὶ τῇ θάσει αἰτήσεως αὐτῶν ἐκδιδόμενα ἔγγραφα παρὰ τῆς Ἱ. Κοινότητος, ἵνα μὴ θάλωσι μετανοῖαν εἰς τὸν πρωτεπιστάτην αὐτῆς προηγουμένον Ἀνδριανόν, ὄντα Βατοπεδινόν. Ἐντεῦθεν καὶ ἔπαυσεν ἡ ἀπὸ ἐνὸς ἔτους προσκαλούμενος εἰς ἱεροπραξίας ὑπὸ τῶν πλείστων ἱερῶν Μονῶν ὁ ἐν τῷ Ἀθῶ διαβίων πρῶην Μοσχονησιῶν, ὡς ἱεροεργήσας ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ Βατοπεδίου.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω γίνονται καταφανεῖς οἱ λόγοι αἰτινὲς ἠναγκάσαν τὴν Ἱ. Κοινότητα ἵνα, ἀφ' ἐνὸς μὲν ζητήσῃ τὴν συνδρομὴν τοῦ Οἴκ. Πατριαρχείου πρὸς ἐπιβολὴν τῆς κανονικῆς τάξεως διὰ τῆς τιμωρίας τῶν ἀπειθουσίων, ἀφ' ἑτέρου δέ, ἀναφορικῶς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦ ἡμερολογίου, ἵνα γράψῃ ὅτι θέλει ἀναμείνῃ καὶ συμμορφωθῇ πρὸς τὴν σχετικὴν ἀπόφασιν τῆς Οἴκ. Συνόδου.

(...) Ἡ Ἱ. Κοινότης θέλει μὲν νὰ πατάξῃ τοὺς ἀπειθώντας καὶ νὰ ἐπιβάλλῃ τὸν σεβασμὸν καὶ τὴν πειθαρχίαν, ἀλλ' εὐρίσκειται δυστυχῶς πρὸ ἀδυναμίας διὰ τοὺς ἑξῆς λόγους: Πρῶτον μὲν διότι ἡ μέχρι σήμερον ἐπιβαλλομένη ὑπερορία εἶναι πλέον σχετικῇ ἀποφάσει, ἀποστέλλει ἐν συνοδείᾳ πάλιν ὁ

πίσω εις τὸ "Αγ. "Ορος τοὺς συλλαμβανομένους τα-
ραξίας' θ'. ἡ ἀποφασισθεῖσα ἐκποίησης Καλυθῶν
καθίσταται ἤδη ἀδύνατος, καθότι παρίσταται ἀνά-
γκη νὰ ἐκπονηθῶσιν αἱ πλείσται τῶν Καλυθῶν τῶν
περισσοτέρων Σκητῶν, ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει
δὲν ὑπάρχουν οἱ ἀγορασταί' γ'. οἱ ἱερεῖς βλέπον-
τες τὴν μέχρι τοῦδε ἀτιμωρησίαν τῶν ἀξιοποιῶν
ἀπεθρασύνθησαν καὶ ἀψηφοῦσι καὶ ποινὰς καὶ κα-
νόνας καὶ δὲν λαμβάνουσιν ὑπ' ὄψιν τὰς παρατηρή-
σεις καὶ ἀπειλὰς τῆς 'Ι. Κοινότητος' δ'. διὰ τῆς ἐ-
πιβολῆς τῆς ποινῆς τῆς ὑπερορίας ἀπαιτεῖται
σ τ ρ α τ ὁ ς ἰ κ α ν ὁ ς' ε'. ἐν τοιαύτῃ περιπτώ-
σει θὰ προέλθῃ ἀφ' ἐαυτῆς ἡ ἐρήμωσις τοῦ "Αγ.
"Ορους καὶ ἡ καταστροφή, λαμβανομένου μάλιστα
ὑπ' ὄψιν ὅτι καὶ πολλοὶ ἐν ταῖς 'Ι. Μοναῖς εἶναι ὁ-
μόφρονες τῶν ἐν τοῖς ἐξαρτήμασι, δὲν ἀποκλείεται
ἡ ἐξέγερσις αὐτῶν...

Τελικῶς πρὸς ἐπιβολὴν τῆς τάξεως προτείνε-
ται ἡ «τελεία διάλυσις τοῦ Συνδέσμου τῶν Ζηλω-
τῶν» καὶ ἡ ἀπανταχοῦ ἐπιβολή «τοῦ μνημοσύνου
τοῦ πατριαρχικοῦ ὀνόματος». Οἱ ἀντιδρῶντες θὰ ἐ-
τιμωροῦντο ὡς ἀκολούθως: «οἱ μὲν ἱερομόναχοι δι'
ἀργίας καὶ ὑπερορίας, οἱ δὲ Γέροντες Μοναχοὶ δι'
ἐκποιήσεως τῆς Καλύθης αὐτῶν καὶ ὑπερορίας»...

Ἐν Κομοτινῇ τῇ 8.4.1927

Ὁ Μαρωνεὶας Ἀνθιμος

Ἐπιλεγόμενα.

Κατὰ τὸ πρότυπον τῆς ἀνωτέρω πατριαρχικῆς
ἐξαρχίας ἠκολούθησαν καὶ πλείσται ἄλλαι, ὡς ἡ
τοῦ 1928, 1947, 1951, 1962, 1973, 1979, ἡ μία χειρο-
τέρα τῆς ἄλλης... Καίτοι ὁμῶς ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀντι-
δρῶντων εἰς τὴν κακοδοξίαν Μοναχῶν συνεχῶς ἡ-
λαττοῦτο —ἐφηρμόζετο καὶ ἐνταῦθα τὸ Εὐαγγελι-
κόν: «πολλοὶ γὰρ εἰσι κητοί, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί»—
ὁ τόνος ὁμῶς τῆς ψυχῆς τῶν ἀκολουθούντων τὰς
τῶν Πατέρων φωνὰς διετηρεῖτο ἀκλινῆς καὶ στερέ-
μνιος, παρὰ τὰς ἀπειλὰς, τὰς ταπεινώσεις καὶ τὰς
ποικίλας πιέσεις πού ὑφίσταντο ὑπὸ τῶν συναδελ-
φων των, τῶν ἀκολουθούντων τὴν δὴθεν «μέσσην καὶ
θασικὴν ὁδόν»...

Καὶ ἐνῶ ἐφθάσαμεν εἰς τὰς ἡμέρας τῶν κακο-
δόξων Αθηναγόρου καὶ Δημητρίου, ἔνθα ἡ αἵρεσις
«γυμνῇ τῇ κεφαλῇ» ἰσοπεδώνει τὰ πάντα, οἱ διοι-
κοῦντες τὸν Ἱερὸν Τόπον συνεχίζουν νὰ «νανουρί-
ζουν» τοὺς Ἀγιορεῖτας μὲ τὰ τροπάρια τῆς ὑπακο-
ῆς, προσευχῆς καὶ κατανύξεως, χρησιμοποιοῦντες
διὰ τοὺς ζωηροτέρους καὶ τῖς «κουδουνίστρες», μὲ
τὸν εὐχάριστον καὶ... ὑπνωτικὸν ἤχον τῆς μελλοντι-
κῆς μετὰ τὸ συλλεϊτουργοῦν ἐξεγέρσεως, μόλις θὰ

δώσουν «οἱ στρατηγοὶ» τὸ σύνθημα... Καὶ ἐνῶ
Οἶκ. Πατριαρχεῖον ἀπὸ τὸ 1968 ἔχει συμπεριλαβεί
εἰς τὰ δίστυχά του καὶ μνημονεύει τὸν αἰρετικὸν πα-
παν τῆς Ρώμης, καὶ ἐνῶ ἡ πράξις αὕτη ἔχει κατα-
γελθῇ δημοσίᾳ ὑπὸ ὀλοκλήρου Συνόδου ὀρθοδόξων
ἐπισκόπων, εὐθὺς μετὰ τὴν ἄρσιν τῶν ἀναθεμάτων
(1968), ἐν τούτοις οἱ Ἀγιορεῖται συνεχίζουν νὰ
πακοῦν καὶ νὰ ὑπερασπίζονται τὴν Ἐκκλησίαν
Κων/λεως, σεμνυόμενοι διότι τυγχάνουν εὐπειθῆ
τῆς τέκνα...

Οὕτως «ὁ κλῆρος τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου,
«Ἀκρόπολις αὕτη τῆς Ὀρθοδοξίας» ἔχει μεταβλη-
θῇ εἰς ἐν καθαρῶς οἰκουμενιστικὸν μετόχιον τοῦ
Φαναρίου, ἀπειλουμένων συγχρόνως τῶν γνησίων
φορέων τῆς ὑπερχιλιετοῦς ὀρθοδόξου παραδόσεως
τοῦ διὰ ποικίλων ἐκβιασμῶν καὶ πιέσεων». Τὸ
γιον "Ορος ἐλησμόνησε, δυστυχῶς, τὸ παρελθόν
τοῦ καὶ τὸν προορισμὸν του. (Διὰ λεπτομερείας
ρα: Ἀγιορεῖτων Μοναχῶν: «Ὅταν οἱ φύλακες
προδίδουν», Ἀθῆναι 1974, σσ. 37). (Γράφοντες
γιορεῖται» ἀσφαλῶς δὲν ἐννοοῦμεν συλλήβδην
π α ν τ α ς, ἀλλὰ τοὺς ἀκολουθοῦντας τὸ Φανάρι-
ον, διότι εὐτυχῶς ὑπάρχει ἀκόμη ἓνα λείμμα 10α)
τῶν κατοίκων τοῦ "Αθωνος, τὸ ὁποῖον δὲν ἐκκλιν-
γόνυ τῇ συγχρόνῳ αἵρέσει τοῦ Οἰκουμενισμοῦ. Εἰ-
ναι αὐτοὶ πού συνεχίζουν τὴν ἡρωϊκὴν ὁμολογίαν
τῶν ἐπὶ Βέκκου μαρτυρησάντων).

Τί σημαίνουν ὅλα αὐτά; "Οτι διερχόμεθα τοὺς
ἐσχάτους καιροὺς: ὅτι ἡ πίστις μας εἶναι ὀλίγη, ἡ
φιλαυτία μας πολλή, ἡ πτωχεία μας εἰς ἀρετὴν καὶ
μετάνοιαν ἱκανή... Ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἔρχεται καὶ
ἡμεῖς ἐρίζομεν, καὶ φιλοπρωτεύομεν καὶ φθονοῦ-
μεν, μοναχοὶ ὄντες καὶ ἀρνησικοσμοί... Διότι, τίς
ὠφέλεια νὰ ἔχωμεν ὅλας τὰς λοιπὰς ἀρετὰς καὶ
νὰ στεροῦμεθα τῆς ὀρθῆς πίστεως; Ποία δὲ πάλιν
ὠφέλεια τῆς ἀκριβοῦς πίστεως, ἀνευ ἀγάπης τοῦ
ἀδελφοῦ καὶ ἐσωτερικὸν ταπεινὸν φρόνημα; Ὁ-
ποῖος εἶναι πτωχὸς στὸ ἔνα ἢ στὸ ἄλλο, ὅσο ὑπάρ-
χει ἀκόμη καιρὸς, ἄς πλουτίσῃ καταλλήλως τὴν ψυ-
χὴν του, διότι ἔρχεται νῦν «ὅτε οὐδεὶς δύναται ἐρ-
γάζεσθαι»...

● "Οσοι ἐπιθυμοῦν νὰ συνδράμουν τὰς διωκο-
μένας ὑπὲρ τῆς ἀγίας Ὀρθοδοξίας μας μοναχὰς
τῆς Γεροντίσεως Ἐλισάβετ στὶς Σπέτσες, στὴν προ-
πάθειά τους νὰ κτίσουν τὸ νέο τους ἡσυχαστήριον,
π ρ ο τ ο ὕ ε ἱ ν α ἰ ἀ ρ γ ᾶ (διότι συνεχῶς
τοὺς ἀνακαλοῦν τὴν ἄδειαν οἰκοδομῆς), ἄς στεῖ-
λουν τὴν συνδρομὴ τους στὴν κατωτέρω διεύθυνσιν,
καὶ ὁ μισθὸς των θὰ εἶναι πολὺς ἐν οὐρανοῖς:

Καθηγουμένην Ἐλισάβετ Βρονταμίτου
180 50 — Σπέτσες.

Ἐκδοτῆς: Ἱερομόναχος Κ α λ λ ῖ ν ι κ ο ς. Ὑπεύθυνος συντάξεως: Ἱερομόναχος Θ ε ο δ ω-
ρ η τ ο ς. Δ/νσις: Ἱερὸν Ἠσυχαστήριον Ἀναλήψεως, 844 00 ΠΑΡΟΣ. Συνδρομή: προαιρετική.

Τυπογραφεὶο: Θ. Θεοδωρόπουλος - Ἀν. Νάγιας ο.ε. Κορίνθης 7 — Ἀθῆνα 105 53 — Τηλ. 32.16.295